

Hürmüz Boğazı, Amerika'nın Mülklerinden Biri Değildir

Trump'ın Hürmüz Boğazı hakkındaki açıklamalarını takip edenler, onun dünyanın en önemli deniz boğazlarından birinden değil de, sanki ülkesine ait özel bir mülkten ya da bir tesisinden bahsettiğini sanırlar! ABD'nin söylemine egemen olan vesayet dili; sanki güç iradesi sözde uluslararası hukuk kurallarının yerini almışçasına, kendinde, bu uluslararası geçidin kaderini tayin etme ve oradan kimin geçeceğini ve geçiş bedelini kimin ödeyeceğini belirleme hakkını gördüğünü ima etmektedir!

Hürmüz Boğazı sadece dar bir deniz şeridi değil, aynı zamanda küresel enerji ticaretinin büyük bir kısmının geçtiği bir ekonomik damardır; bu nedenle bu boğazın güvenliği belirli bir ülkeye özgü değildir, aksine tüm uluslararası ekonominin istikrarıyla ilgilidir. Bundan dolayı bu konudaki kararı tekelleştirme veya burayı tek bir gücün iradesine boyun eğmiş gibi tasavvur etme yönündeki her türlü girişim, Amerikan siyasetinin dünyayla ilişkilerinde uzun süredir hakim olan hegemonya zihniyetini yansıtmaktadır.

Amerika, birçok hayati bölgeye katılım perspektifinden değil de nüfuz etme perspektifinden bakmaya alışmıştır; bu nedenle denizler ve boğazlardan, sanki bunlar sadece kendi çıkarlarının bir uzantısıymış gibi bahsetmektedir; oysa coğrafyanın büyük devletlere mülkiyet senetleri vermediğini, egemenliğin açıklamalarla söküp alınamayacağını ve siyasi arzularla dayatılamayacağını unutmaktadır.

Bu söylemin en tehlikeli yanı, uluslararası sistemin ilkelerle değil, aksine sadece güç dengeleriyle yönetildiği ve askeri üstünlüğe sahip olanın kendi çıkarlarına göre siyasi haritaları yeniden çizebileceği fikrini pekiştirmeye çalışmasıdır. Ancak tarih, siyasi kibrin sahibine geçici bir nüfuz kazandırabileceğini ama kalıcı bir meşruiyet kazandırmadığını ve sürekli istikrarı garanti etmediğini teyit eden tanıklıklarla doludur.

Büyük güçler bugün deniz geçitleri ve stratejik konumlar üzerinde rekabet ediyorsa bu; hala değerlerden önce çıkarların, adaletten önce de gücün mantığına boyun eğmeye devam eden uluslararası sistemin doğasını ortaya koymaktadır. Bundan dolayı zayıf halklar bu çatışmanın bedelini ödeyenlerin ilki olarak kalmaya devam etmektedir; zira vatanları rekabet alanlarına, servetleri müzakere kartlarına, güvenlikleri ise büyük devletlerin hesaplamalarının bir maddesine dönüşmektedir!

Hürmüz Boğazı'nın, Beyaz Saray'ın mülklerinden biri olarak değil, uluslararası bir geçiş olarak kalmaya devam etmesi gerekir; coğrafya ise siyasetçilerin açıklamalarına indirgenmesinden daha büyük ve iktidardaki yönetimlerin ömürlerine kıyas edilmesinden daha üstün olarak kalmaya devam edecektir.

Çıkarlarını ve onurlarını korumak isteyen milletlere gelince; başkalarının kibrini eleştirmek yeterli değildir; aksine haklarını savunabilecek güç ve birlik nedenlerine sahip olmaları gerekir; çünkü bu sistemin gölgesinde dünya, zayıflara değil, aksine irade ve güce birlikte sahip olanlara saygı duymaktadır.

Kelimesi bölünmüş bir ümmet hakkında, sanki mubah olan bir mülkmüş gibi başkalarının onun vatanları, kutsalları ve geçitleri hakkında konuşması kolaylaşır! Oysa vahdetini yeniden elde eder, evlatlarının nefislerinde izzet ve gücün anlamlarını canlandırır ve birbirine kenetlenmiş sağlam bir bina gibi olursa, hiç kimse onun ülkesine veya kaynaklarına bir vesayet ve üstünlük mantığıyla yaklaşmaya cesaret edemez. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın.”** [Al-i İmran 103] Dolayısıyla vahdet, izzete giden ilk yol olup güç ise, ülkenin kendisiyle korunduğu ve ümmetin onurunun kendisiyle muhafaza edildiği bir kaledir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak